

tabelt, at Lægemedelstyrelsen intet vil foretage sig i den anledning?»

Begrundelse

Ifølge lægemiddelovens § 31, stk. 1, må der ikke direkte eller indirekte reklameres over for offentligheden med, at andre varer end lægemidler forebygger, lindrer eller er virksomme imod sygdomme eller sygdomssymptomer eller i øvrigt har en medicinsk eller medicinsk-biologisk virkning.

Svar (20/ 2 98)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg har til brug for min besvarelse forelagt spørgsmålet for Lægemedelstyrelsen. Lægemedelstyrelsen har i denne forbindelse svaret følgende:

»Reglen i § 31, stk. 1, i lægemiddeloven fastslår, at »der ikke direkte eller indirekte må reklameres over for offentligheden med, at andre varer end lægemidler forebygger, lindrer eller er virksomme imod sygdomme eller sygdomssymptomer eller i øvrigt har en medicinsk eller medicinsk-biologisk virkning.«

Begrebet »andre varer end lægemidler« (ekskl. varettyper hvorfor der er fastsat specifikke reklameregler) er uhyre omfattende. Alle rede af den grund er det klart, at det vil være en endog meget ressourcekrævende, for ikke at sige en umulig, opgave at føre et aktivt og op-søgende tilsyn med, at alle andre varer end lægemidler ikke markedsføres i strid med reglen.

Lægemedelstyrelsens tilsyn har i en lang årrække bygget på anmeldelser fra konkurrerende virksomheder og fra aktive borgere og forbrugergrupper, på oplysninger fra de kommunale levnedsmiddelkontroller samt på henvendelser fra Forbrugerstyrelsen.

Tilsynet bygger altså ikke på besøg hos detailforhandlere eller på messer o. lign.«

Jeg kan tilslutte mig den måde og det niveau, som Lægemedelstyrelsen fører tilsyn på, idet jeg i øvrigt kan oplyse, at jeg ikke er bekendt med Helsemessens »krop-sind-ånd« i Falkonercentret.

Spm. nr. S 1327

Til arbejdsministeren (4/2 98) af:

Aage Frandsen (SF):

Finder ministeren, at AF på rimelig vis og i henhold til gældende regler tilgodeser de arbejdsløses rettigheder, såfremt en arbejdsløs som den første kontakt til AF efter ledighed i et og samme brev indkaldes af AF til »temamøde/informationsmøde/måltrettet servicetilbud«, hvor AF så inden for en tidsramme på 2-3 timer forventer at opfylde lovens krav om information og vejledning for måske 15-20 mødedeltagere og inden for samme tidsfrist at udarbejde, drøfte og underskrive individuelle handlingsplaner for samtlige mødedeltagere?»

Begrundelse

Spørgeren er blevet gjort opmærksom på, at der er AF-kontorer, der tilsyneladende mener at opfylde deres forpligtelse til information og vejledning af de arbejdsløse ved at afholde et møde på 2-3 timer med 15-20 arbejdsløse. Det forekommer ret usandsynligt, at AF på forsvarlig vis kan informere og vejlede 15-20 arbejdsløse inden for en tidsramme på 2-3 timer med henblik på udarbejdelse af en individuel handlingsplan. En sådan måde at gribe det an på indebærer en klar risiko for, at informationen og vejledningen bliver mangelfuld, og at der reelt ikke er tale om en individuel handlingsplan, hvor individets forudsætninger, behov og ønsker er i centrum. Det forekommer urimeligt over for den arbejdsløse, ligesom det forekommer urimeligt, at den arbejdsløse inden for så kort tid og under sådanne omstændigheder skal sige ja til en handlingsplan.

Svar (18/ 2 98)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

En arbejdssøgendes første kontakt til AF vil typisk være tilmeldingen. Tilmeldingen sker normalt ved personligt fremmøde på AF den første ledighedsdag. Ved tilmeldingen udleveres dagpengekort til ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse og fremmødekort til ledige kontanthjælpsmodtagere.

Ved tilmeldingen til AF informeres den arbejdssøgende om AF's servicetilbud og der informeres generelt om lediges rettigheder og